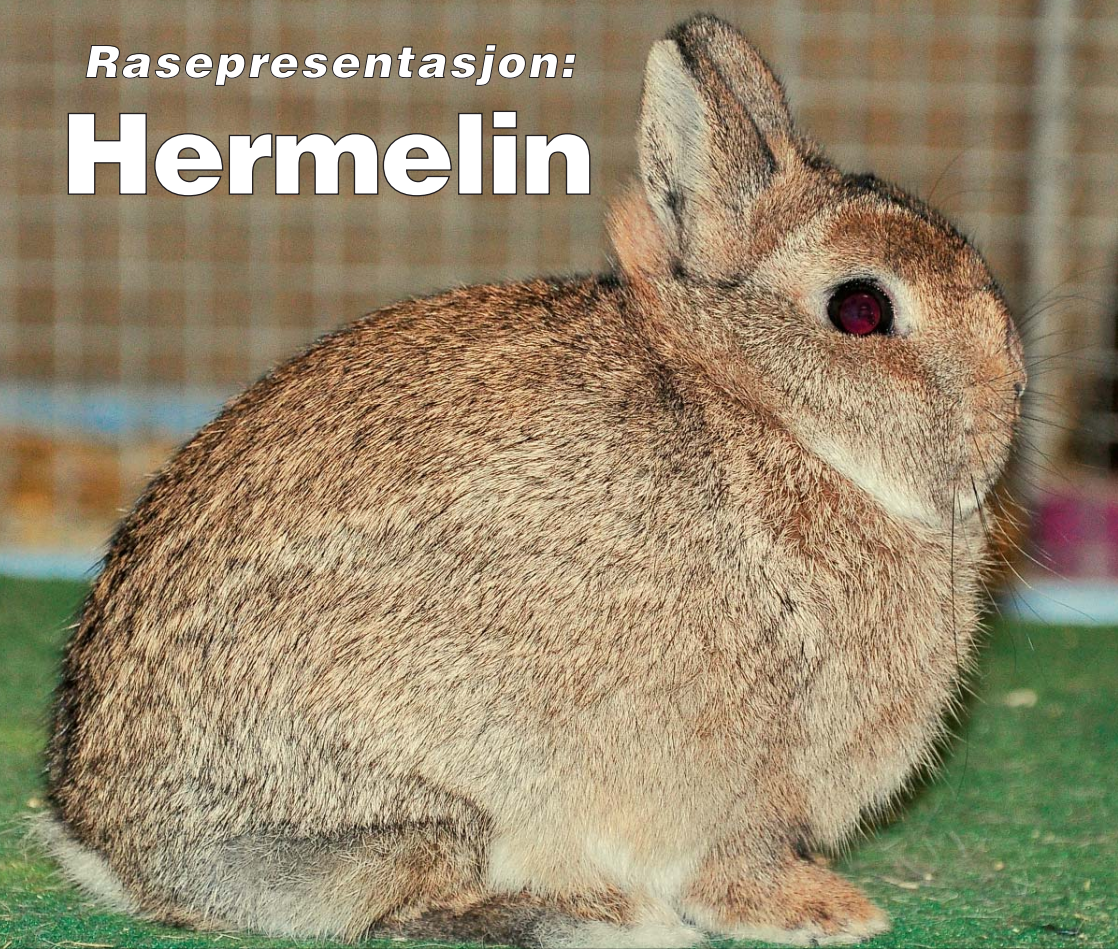

Rasepresentasjon: Hermelin

Snart er det 20 år siden Hermelin ble presentert her i bladet – TK 3-2004. Historien er den samme, men mye har skjedd i løpet av disse årene . . .

LU-2003: 147 Hermelin og de aller fleste var hvit røddøyet. LUU-2003: 60 dyr jevnt fordelt med 20 zobel, 19 viltgrå og 18 hvit røddøyet. Statistikk for 2012: Totalt bedømt 6343 kaniner, hvorav 1117 er Hermelin og de fleste i hvit røddøyet med 418, hvorav 5 med 96p og 13 i 95,5p. Så startet spørsmålene: Hvorfor så gode poeng på Hermelin som hadde lange tynne frambein og satt meget høyreist? De var ikke etter beskrivelsen i Standarden og ble kalt for «stjernebikkere». Likeså ble det «full score» til flere som satt med såkalte

«salatbladører», som altså var «krøllete» og bøyd. – Joda, mye har skjedd innen Hermelin. LU-2020: 236 dyr og med klar dominans av jern-/viltgrå og chinchilla er på vei opp. LU-2023: 188 dyr, klart størst i antall, flest grå og mange oppdrettere er å finne med gode poeng på resultatlista. – Til sport og hobby er rasen å finne i et stort antall verden over. Egne spesialutstillinger samler tusenvis av dyr og avlere, hvor den lille dverg er å se i en mengde av forskjellige varianter.

– Men, da går vi over til historien . . .

Dvergrasen Polish - fra England

Kaniner som kan betegnes som dverger omtales for første gang i 1850 i en engelsk fortegnelse over forskjellige kanintyper. I noen linjer fortelles det om rasen Polish; en liten hvit kanin med røde øyne og som har vekt på 1,6 - 1,8 kg. En kort beskrivelse, men det er lagt til opplysninger om «de indre egenskaper» . . .

- Polish er: «*Svakelig, ikke god i avlen, meget sky, en stakkarlig kanin*».

I historien fortelles: Hvite dvergkaniner stammer fra en engelsk oppdretter i Darlington; Mr. Meynell. Den fikk rasenavnet Polish og ble utstilt første gang i 1884 i Hull, og det var laget en beskrivelse på rasen til å bruke under bedømmelse.

Polish blir i norsk TK nevnt allerede i 1908, da redaktør Ragnvald Henrichsen hadde vært på studietur i Frankrike og han beskriver litt om rasen. Navnet oversetter han direkte fra det franske, Lapin Polonais og til norsk blir det: Den Polske kanin og skriver på forhånd å ha lest atskillig om det «vævre lille dyr», men han hadde ikke sett Polish før han kom til

Frankrike. Han mente rasen aldri hadde kommet fra Polen, som navnet tydet på, allikvel ble den kalt Polsk kanin både i Sverige og Norge frem til ca 1920.

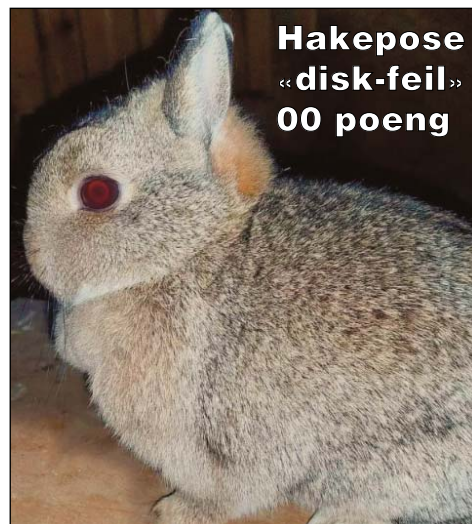
Fra Polish til Hermelin - og . . .

Noen år etter utstillingen i 1884, gikk ferden videre for dvergen Polish. Historien sier de først kom til Tyskland, så til Frankrike og Holland. Om det er tyske, franske eller hollandske oppdrettere som skal ha æren i det videre avlsarbeid, eller «foredling» av Polish, mot det som vi i dag kjenner som Hermelin, er det ikke helt enigheit om. - Fransk, hollandsk og sveitsisk Standard oppgir England, men det må vel være for å forholde seg til Polish som opphavet til Hermelin.

- Historien er også nemlig slik . . .

I 1948 kjøper engelske oppdrettere Hermelin fra Holland og tar rasen opp i sin Standard, med navnet Netherland Dwarf (en kan vel si de «fraskriver» seg æren for å være opprinnelsen til Hermelin).

Men før den tid, i 1930-årene, fremavlet de hollandske oppdrettere den ene fargevariant etter den andre. I 1940 ble de tatt

**Harmonisk flott
ung hann på 6 mnd.
en god Hermelin-
representant**

opp i hollandsk standard som egen rase, under navnet Kleurdwerg (fargedverg). De ble eksportert til mange land, og i de fleste europeiske standarder gikk de inn som egen rase; fargedverg - men ikke i nordisk, vi har alle inn under Hermelin.

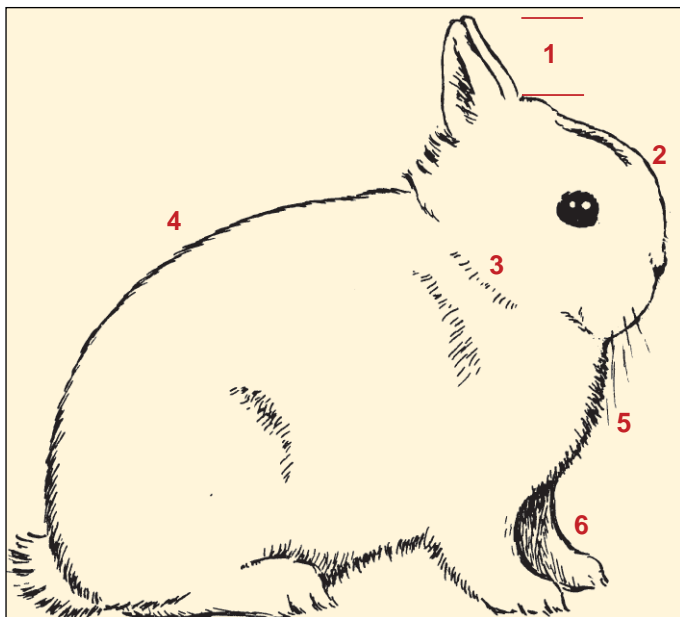
Rasenavnet Hermelin, er altså i de fleste land betegnelsen på «kun» den hvite variant i rød- og blåøyet, og slik er det også i Europastandarden. Blåøyet variant har utspring fra Sachsisk Hermelin, som to tyske oppdrettere kalte sine «nyheter» på en utstilling i Leipzig i 1919. Vel, vel, Hermelin? Vekten var visstnok 2-2,5 kg, og bar vel da preg av at de ikke var så

mange generasjoner fra sin «far»; Wiener hvit, som vi kjenner i fra 1907.

I referat fra dansk LU-87 møter vi igjen på Polish, og var importert fra England til Danmark av Hermelinklubbens Lars Ellyton og Erik Rasmussen. Blir opptatt i Nordisk Kaninstandard i 1988 som Dverg-hare (se rasepresentasjon i TK 1-2021).

Pelskaninen Hermelin

Som nevnt før, har flere kaniner fått sine rasenavn for å gjøres mest mulig spennende. Det må også sies om grunnen til navnet Hermelin. Men nå var det faktisk slik; denne lille kanin ble sterkt fokusert på sin vakre og verdifulle pels, og skulle

I Nordisk Kaninstandard er det satt inn en tegning som skal vise idealet for Hermelin.

Rasen skal ha sin helt egen profil og som klart fremgår her:

1: Korte, stivt opprettstående ører, ca 6 cm.

2: Kuleformet hode med krummet neserygg, kort «snute» og bred panne.

3: Kort, kraftig hals.

4: Kort kropp med jevn, «konveks» rygglinje.

5: Bredt og fast bryst.

6: Korte, kraftige frambein, bredt adskilte og som bærer kroppen opp fra underlaget.

være en hermelinimitasjon, som fremgår tydelig av de gamle standarder og beskrivelser. Standarden fra 1926 sier fargen skal være snehvit, og pelsen; kort, bløt, tett og glatt. I en rasebeskrivelse fra 1937

kjennes Hermelin igjen typemessig, men er større: Idealvekt er 1,5 kg, og dyr under 1 kg og over 2 kg bedømmes ikke. Pelsen er fortsatt det viktigste, hvor skalaen har 50 poeng avsatt til pelsens 4 punkter, og den beskrives slik: Pelsen er bløt og tett, den har bløt underull og en kort pels. Pelsen skal ikke falle sterkt tilbake da dette vil være tegn på dårlig underull. Og siste setning under rasen lyder slik: *Oppnår to dyr samme poengtall skal det seire som har høyest poeng for pels.*

Meget god jerngrå farge og en super type med helhet

Hermelin - er godt utbredt

De siste 50 år har Hermelin i popularitet og utbredelse bare økt og økt og den har blitt en typisk, klart utpreget sportsrase. Dette går igjen over hele verden og på de fleste europeiske utstillinger er Hermelin øverst i antall. Europaschau i Herning i 2018: 8.500 kaniner, hvorav 93 Hermelin hvite og i Farbenzwerge 733 i 46 farger. På de store tyske Bundesschau med ca 25.000 kaniner er zwerge gjerne å se i

Ørene skal ikke sprike

Blåøyet variant

4.000. - Når vi vet Hermelin er en rase som i hvert kull ikke får frem mange unger, kan det fastslås det avles med mange mødre og av veldig mange oppdrettere.

Hermelin i Standarden

Hermelin er en rase som tydelig fremtrer med sin egen profil og gjelder spesielt

rasepreg: Korte opprettstående ører som holdes tett sammen, kuleformet hode med bred panne og krummet neserygg og hodet «sitter direkte» på en kompakt, sylinderformet, kort kropp, med parallelle sidelinjer, jevn rygglinje og pent avrundet bakparti (den hvite på bildet over, skulle presentert seg med et «høyere» bakparti).

Ujevn ørekant (innbrettet) «salatblad-ører»

Unghann, pen rygglinje og kropp (sitter med V-stilte bakbein og presentasjon må der øves på)

Otter - med et topp rasepreg

Kort sylindrerformet kropp, hvor hodet sitter rett på «uten» hals. Flott kulerundt hode og ørene holdes fint sammen

Presentasjon er viktig og Hermelin skal fremvise en kort kroppsform med en pen jevn «konveks buet» rygglinje og vel avrundet bakparti. Korte og kraftige bredstilte frambein - og bakbein skal holdes parallelt med kroppen.

Vekt: I Nordisk Kaninstandard er den for voksne, og 5 poeng, slik: 0,81 til 1,3 kg. Vær oppmerksom på; veier en Hermelin over 1,41 kg - blir det «disk» - 00 poeng.

Ørene – lengde, form og holdning:

Vår Standard oppgir ikke ideallengde for ører - ørene skal harmonere med kroppsstørrelsen. Ørelengde over 7 cm er «disk», altså 00 poeng. Europastandarden oppgir ideallengde på ører; fra 5 til 6 cm.

Ørene skal holdes tett sammen.

«Vanlige» feil: Buestilte, som er når ørene kun er sammen på tuppene og da vil en se det er mellomrom nede ved øreroten. Ørene krysser hverandre, som er når det ene øret ligger oppå det andre.

Tynne ører og svakt behåret, f.eks. når en kan se på hvit variant når ørene får et rosa skinn.

Et smukt ungdyr i chinchilla (men ikke helt ferdig i pels)

Ører med ujevn kant «salatbladører» (som på bildet av hvit r.ø. helt til venstre) er en feil og må ikke brukes i avlen.

Øyne:

I følge flere «zverg og dwarf artikler» skal det være fokus på dvergens øyne som skal utstråle; store, runde, klare og åpne. En sovende dverg «rangeres meget lavt»

